

RESUMÉ:

AN 2019 00030 – VA 2018 00293 THYREGOD INVEST <w> – Delvist afslag

Der blev indgivet ansøgning om varemærkeregistrering af THYREGOD INVEST <w>. Patent- og Varemærkestyrelsen meddelte delvist afslag på registrering af varemærket for de ansøgte varer, idet mærket blev anset for at være beskrivende og derved mangle særpræg for flere af de ansøgte varer og tjenesteydelser. Denne afgørelse blev indbragt for Ankenævnet for Patenter og Varemærker, som omgjorde styrelsens afgørelse.

KENDELSE:

År 2020, den 7. juli afsagde Ankenævnet for Patenter og Varemærker
(Henrik Rothe, Tine Sommer, Ulla Wennermark og Jens Schovsbo)
følgende kendelse i sagen **AN 2019 00030**

Klage fra

Thyregod Invest ApS
v/ Patrade A/S
Ansøger

over

Patent- og Varemærkestyrelsens afgørelse af 9. september 2019 vedr.
VA 2018 00293 THYREGOD INVEST <w>

Ankenævnet har behandlet sagen skriftligt.

Ankenævnet udtaler:

Ankenævnet skal indledningsvist, ligesom styrelsen i sit høringssvar af 27. november 2019, henvise til EU-domstolens præjudicielle afgørelse af 4. maj 1999 i de forenede sager C-108/97 og C-109/97 Windsurfing Chiemsee. Her udtaler domstolen i sin konklusion bl.a. følgende:

”... 1) Artikel 3, stk. 1, litra c), i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker skal fortolkes således, at

- den ikke begrænser sig til kun at forbyde registrering af geografiske navne som varemærker i de tilfælde, hvor disse betegner steder, der for nærværende efter de relevante omsætningskredses mening frembyder en forbindelse med den pågældende kategori af varer, men også finder anvendelse på geografiske navne, der vil kunne blive brugt i fremtiden af de pågældende virksomheder som angivelse af den pågældende kategori af varers geografiske oprindelse
- i de tilfælde, hvor det pågældende geografiske navn ikke for nærværende efter de relevante omsætningskredses mening frembyder en forbindelse med den pågældende kategori af varer, skal den kompetente myndighed vurdere, om det med rimelighed kan forudses, at et sådant navn efter de relevante omsætningskredses mening vil kunne betegne denne kategori af varers geografiske oprindelse
- ved denne vurdering skal der navnlig tages hensyn til det større eller mindre kendskab, som de relevante omsætningskredse har til det pågældende geografiske navn, samt til egenskaberne ved det sted, som dette angiver, og til den pågældende kategori af varer
- forbindelsen mellem den pågældende vare og det geografiske sted afhænger ikke nødvendigvis af, at varen er fremstillet på dette sted.”

Som styrelsen henviser til i sit høringssvar, oplister domstolen således to måder, hvorpå et geografisk navn kan anses for at være beskrivende:

1. dels de tilfælde, hvor det geografiske navn betegner et geografisk sted, der allerede har et omdømme eller er kendt for den pågældende kategori af varer eller tjenesteydelser, og som derfor frembyder en forbindelse med denne efter den relevante kundekreds' mening, og

2. dels er et geografisk navn, der kan bruges af virksomhederne som angivelse af den pågældende kategori af varers eller tjenesteydelsers geografiske oprindelse.

Ankenævnet finder, at det følger af domstolens udtalelse, at der skal findes en forbindelse mellem den pågældende kategori af varer/tjenesteydelser og den geografiske betegnelse, eller at det med rimelighed vil kunne forudses, at der i fremtiden kan findes en sådan forbindelse. Dette er helt på linje med det varemærkeretslige grundprincip, hvorefter et varemærke altid må

vurderes i relation, til hvordan den relevante køberkreds opfatter varemærkets forbindelse til den relevante kategori af varer/tjenesteydelser. Det følger heraf bl.a., at spørgsmålet om adgangen til at opnå varemærket til et ord, som svarer til en stedsbetegnelse, på samme måde som andre ord der er egnede til at beskrive en vare eller tjenesteydelse, skal afgøres konkret.

Ankenævnet understreger på denne baggrund, at det afgørende ikke er, hvorvidt den relevante køber kender den geografiske betegnelse og opfatter, at varerne eller tjenesteydelserne kan have denne oprindelse. Det afgørende er derimod, om den relevante køber opfatter, at der er en *forbindelse* mellem den geografiske betegnelse og den *pågældende kategori* af varer/tjenesteydelser. Årsagen, til at sådanne varemærker må nægtes registrering, er, at der findes et friholdelsesbehov, idet konkurrerende næringsdrivende kan have en interesse i at bruge betegnelsen, idet den kan opfattes som beskrivende for den pågældende kategori af varer/tjenesteydelser. En sådan betegnelse vil herudover kunne mangle særpræg, fordi den ikke vil blive opfattet som en angivelse af kommerciel oprindelse.

Ifølge domstolens afgørelse i sagen Windsurfing Chiemsee har en geografisk betegnelses kendskabsgrad, og egenskaberne ved det sted som dette angiver og til den pågældende kategori af varer, betydning for dets registrerbarhed som varemærke. Afgørende er i så henseende en konkret vurdering, jf. herved også højesteretsdom den 4. oktober 2006, i sagen 579/2004, hvor Højesteret fandt, at omsætningskredsen i Danmark utvivlsomt har kendskab til byen Aalborg som en ikke ubetydelig industriby. Dermed kunne der ikke opnås varemærke til ordmærket AALBORG for de industriprodukter (kedler), som var det relevante forretningsområde i den pågældende sag.

Det fremgår af styrelsens afgørelse, at THYREGOD INVEST er nægtet registrering som varemærke i relation til følgende tjenesteydelser i klasse 36:

Værdiansættelse af ejendomme; finansielle tjenesteydelser med tilknytning til erhvervelse af ejendomme; Vurdering af ejendomme; finansiel leasing af ejendomme; investeringsvirksomhed; finansiel og valutarisk virksomhed og bankvirksomhed.

Varemærket THYREGOD INVEST indeholder klagers efternavn Thyregod. Som styrelsen henviser til i sit høringssvar, skal det i forbindelse med vurderingen af varemærket imidlertid ikke tillægges vægt, at THYREGOD er klagers efternavn. Ankenævnet er også enig med

styrelsen i, at mærkedelen INVEST vil blive opfattet som en angivelse af, at de relevante tjenesteydelser er relaterede til investeringsvirksomhed og derfor er beskrivende.

Det relevante i sagen er, at Thyregod også er en geografisk betegnelse. Det drejer sig om en lille landsby med mindre end 1.400 indbyggere, som er en station på Vejle-Holstebrobanen.

Dét, ankenævnet således skal vurdere, er, hvorvidt der kan anses for at være en sådan forbindelse mellem bynavnet Thyregod og de afslåede kategorier af tjenesteydelser, at den relevante omsætningskreds, som består af såvel professionelle som private, i denne anledning vil associere tjenesteydelserne med den lille by.

Ankenævnet finder ikke, at dette er tilfældet og finder heller ikke, at der er omstændigheder, som gør, at det med rimelighed kan forudses, at en sådan forbindelse vil kunne tilvejebringes mellem landsbyen Thyregod og de relevante tjenesteydelser i fremtiden. I denne forbindelse henviser ankenævnet til, at udbud af finansielle tjenesteydelser almindeligvis associeres med store byer. Der findes heller ikke noget, som skulle gøre THYREGOD specielt egnet til at udbyde sådanne tjenesteydelser, som for eksempel en velkendt uddannelsesinstitution i byen Thyregod eller i umiddelbar nærhed heraf.

Varemærket THYREGOD INVEST er derfor ikke beskrivende for de her relevante tjenesteydelser og har desuden fornødent særpræg til registrering som varemærke.

Herefter bestemmes:

Patent- og Varemærkestyrelsens afgørelse af 9. september 2019 omgøres, således at ansøgning VA 2018 00293 THYRGOD INVEST <w> tillades registreret for ”*Værdiansættelse af ejendomme; finansielle tjenesteydelser med tilknytning til erhvervelse af ejendomme; Vurdering af ejendomme; finansiell leasing af ejendomme; investeringsvirksomhed; finansiell og valutarisk virksomhed og bankvirksomhed*” i klasse 36.

Sagens baggrund:

Den 7. februar 2018 modtog Patent- og Varemærkestyrelsen ansøgning om registrering af ordmærket THYREGOD INVEST, for følgende varer og tjenesteydelser:

- Klasse 9:** Databehandlingsudstyr og tilbehør herunder, software og hardware
- Klasse 35:** Bistand ved forretningsudførelse, -ledelse og -administration herunder administration af erhvervsprojekter og faste ejendomme samt ved salg af databehandlingsudstyr
- Klasse 36:** Administration af ejendomme; Værdiansættelse af ejendomme; Forvaltning af ejendomme; finansielle tjenesteydelser med tilknytning til erhvervelse af ejendomme; virksomhed i forbindelse med fast ejendom; forsikringsvirksomhed i forbindelse med ejendomme; Vurdering af ejendomme; finansiell leasing af ejendomme; investeringsvirksomhed; finansiell og valutarisk virksomhed og bankvirksomhed

Patent- og Varemærkestyrelsen tilkendegav i brev af 22. marts 2018, at varemærket ikke umiddelbart kunne registreres, da mærket ansås for at være beskrivende for flere af de ansøgte varer og tjenesteydelser.

Patrade A/S fremsendte den 25. april 2018, på vegne af Thyregod Invest ApS, brev med kommentarer til styrelsens indledende vurdering.

I brev af 19. juli 2018 fastholdt Patent- og Varemærkestyrelsen tilkendegivelsen om afslag efter fornyet vurdering af sagen med frist til ansøger for yderligere indlæg. Den 9. november 2018 indleverede Patrade A/S et yderligere indlæg i sagen. Efter fornyet overvejelse fastholdt styrelsen ved brev af 22. november 2018 sin oprindelige tilkendegivelse om delvist afslag. Patrade A/S indleverede et yderligere indlæg i sagen den 22. marts 2019, som styrelsen besvarede ved brev af 3. maj 2019 med en ny frist for yderligere kommentarer fra ansøger.

Den 2. september 2019 anmodede Patrade A/S på vegne af ansøger om, at der blev truffet endelig afgørelse i sagen med henblik på at anke denne.

Styrelsen traf herefter den 9. september 2019 følgende afgørelse i sagen:

”... Delvist afslag på ansøgning om registrering af dit varemærke THYREGOD INVEST

Du har i en e-mail af 2. september 2019 erklæret dig uenig i vores foreløbige delvise afslag vedrørende ovenstående varemærke, men bedt os træffe afgørelse på det foreliggende grundlag.

Vi afslår derfor din ansøgning for følgende tjenesteydelser:

Klasse 36

Værdiansættelse af ejendomme; finansielle tjenesteydelser med tilknytning til erhvervelse af ejendomme; Vurdering af ejendomme; finansiell leasing af ejendomme; investeringsvirksomhed; finansiell og valutarisk virksomhed og bankvirksomhed.

Det ansøgte varemærke har ikke det særpræg, et varemærke skal have for at kunne registreres for disse tjenesteydelser.

Begrundelsen er, at varemærket er beskrivende for en investeringsvirksomhed som udbyder investeringer og dertil relateret virksomhed fra eller i byen Thyregod.

Det er styrelsens vurdering, at *Thyregod* vil blive opfattet som en angivelse af tjenesteydernes geografiske oprindelse, da Thyregod er navnet på en by i Jylland. Det er styrelsens praksis, at danske bynavne i et vidt omfang bør friholdes fra registrering, da det er sædvanligt for danske erhvervsdrivende at anvende bynavne for at angive, hvor virksomheden hører hjemme i landet.

Invest er det engelske ord for ”investere”. Det er styrelsens vurdering, at det er almindeligt at anvende *invest* i forbindelse med investeringsforeninger og -selskaber for at angive hvilken branche virksomheden beskæftiger sig med. Det er således vores vurdering, at *invest* vil blive opfattet som en angivelse af arten af tjenesteydelser, som virksomheden udbyder, nemlig tjenesteydelser relateret til investeringer.

Samlet er det således styrelsens vurdering, at dit varemærke vil blive opfattet som en sammensætning af de to hvert for sig beskrivende ord, *Thyregod* og *invest*. Det er styrelsens vurdering, at sammensætningen af de beskrivende elementer ikke skaber et indtryk, som ligger tilstrækkelig fjernt fra det indtryk, som fremkaldes ved den blotte sammenlægning af bestanddelene. Sammensætningen af ordene ændrer således ikke mærkets særpræg, hvorfor mærket også i sin helhed er beskrivende for investeringsvirksomhed og dertil relateret virksomhed, som udbydes fra eller i Thyregod.

Vi har afgjort sagen efter varemærkelovens § 16, jf. § 13, stk. 3.

[...]

Vi vil offentliggøre mærket for de varer og tjenesteydelser som dit mærke har særpræg for, medmindre du har klaget over styrelsens afgørelse til Ankenævnet for Patenter og Varemærker inden for den fastsatte klagefrist.

Klasse 9

Databehandlingsudstyr og tilbehør herunder, software og hardware;

Klasse 35

Bistand ved forretningsudførelse, -ledelse og -administration herunder administration af erhvervsprojekter samt ved salg af databehandlingsudstyr;

Klasse 36

Administration af ejendomme; Forvaltning af ejendomme; virksomhed i forbindelse med fast ejendom; forsikringsvirksomhed i forbindelse med ejendomme...”

Denne afgørelse blev med brev af 11. november 2019 fra Patrade A/S på vegne af klager, Thyregod Invest ApS, indbragt for Ankenævnet for Patenter og Varemærker med følgende:

”... På vegne af min klient, Thyregod Invest ApS (herefter, Ansøger), skal jeg anke Patent og Varemærkestyrelsens (herefter, Styrelsen) afgørelse af 9. september 2019, vedr. delvist afslag af VA 2018 00293 ”THYREGOD INVEST”.

Ansøgers påstand, er at Styrelsens afgørelse, skal omgøres, således at THYREGOD INVEST godkendes til registrering for alle ansøgte varer og tjenesteydelser.

Argumenterne herfor følger nedenfor, og inkluderer ligeledes alle fremførte argumenter under sagsbehandlingen ved Styrelsen.

Parternes korrespondance og Styrelsens afgørelse

Ansøger ansøgte 7. februar 2018 mærket THYREGOD INVEST for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 35 og 36.

Styrelsen afslog d. 22. marts 2018 mærket for tjenesteydelser i klasse 35 og 36, under henvisning til at det ansøgte mærke er beskrivende. De afviste tjenesteydelser var:

Klasse 35:

Bistand ved forretningsførelse, - ledelse, og – administration, herunder administration af faste ejendomme.

Klasse 36:

Værdiansættelse af ejendomme; finansielle tjenesteydelser med tilknytning til erhvervelse af ejendomme; vurdering af ejendomme; finansiell leasing af ejendomme; investeringsvirksomhed; finansiell og valutarisk virksomhed og bankvirksomhed.

Styrelsen begrundede sin afgørelse med følgende argumentation:

”Thyregod er en by stationsby i Sydjylland beliggende i Vejle Kommune. Der er 1.384 indbyggere i Thyregod, togforbindelse til København og af cvr fremgår det, at adskillige virksomheder har adresse i Thyregod.

Invest er det engelske ord for "investere". Det er styrelsens vurdering, at det er almindeligt at anvende invest i forbindelse med investeringsforeninger og investeringselskaber. Styrelsen har af samme årsag flere gange tidligere vurderet, at invest vil blive forstået som investering.

Det er på denne baggrund vores vurdering, at dit mærke blot angiver, at der er tale om en investeringsforening beliggende i Thyregod, eller at der udbydes investeringer i Thyregod. Mærket vil derfor blive opfattet beskrivende for "Værdiansættelse af ejendomme; finansielle tjenesteydelser med tilknytning til erhvervelse af ejendomme; Vurdering af ejendomme; finansiell leasing af ejendomme; investeringsvirksomhed; finansiell og valutarisk virksomhed og bankvirksomhed" i klasse 36, da mærket angiver, at der er tale om investeringsvirksomhed i Thyregod. "

Ansøgeren fremkom i sit svar af 25. april 2018 med følgende bemærkninger om Styrelsens afvisning af mærket begrundet i manglende særpræg:

"Patent- og varemærkestyrelsen argumenterer for at det ansøgte mærke, "THYREGOD INVEST" mangler særpræg på baggrund af ordsammensætningen er henholdsvis en geografisk betegnelse, henholdsvis at "invest" er det engelske ord for at investere.

For så vidt angår "Thyregod", er anvendelsen her ikke blot en angivelse af, at der er tale om en investeringsforening beliggende i Thyregod, eller at der udbydes investeringer i Thyregod. Thyregod anvendes derimod, som en reference til virksomhedens stifter og ejer, Poul Thyregod. Thyregod er et sjældent dansk efternavn, som indehaves af 174 pers.

At "Thyregod" ikke er en reference til en investeringsforening i Thyregod, understreges yderligere af at virksomheden er baseret i Højbjerg ved Aarhus. Thyregod er, som beskrevet af Patent- og varemærkestyrelsen, en lille sønderjysk by med 1384 indbyggere, og stednavnet kan derfor ikke anses for værende kendt.

Thyregod er således et efternavn med en flertydighed, der ikke giver anledning til at forvirre forbrugerne, og kan derfor registreres jf. VR 2007 04093.

Sammensætningen "THYREGOD INVEST" er således en sammensætning af et sjældent dansk efternavn og et engelsk ord, og kan derfor i sin helhed hverken findes at mangle særpræg eller at være beskrivende."

Styrelsen fastholdte i deres skrivelse af 19. juli 2018, deres indledende afslag, og fremkom i den henseende med følgende supplerende begrundelse:

"Styrelsen anerkender at Thyregod kan være et efternavn. Det er dog styrelsens vurdering, at da der er tale om et efternavn med kun ganske få bærere vil det ikke være almindelig kendt i den relevante omsætningskreds som et efternavn.

Det er på denne baggrund styrelsens opfattelse, at mærket trods dets karakter af både at være et efternavn og et bynavn, af den relevante omsætningskreds, vil blive opfattet som et bynavn snarere end et efternavn. Dette særligt henset til at der kun findes 174 bærere af efternavnet sammenlignet med 1384 indbyggere i byen Thyregod. Det forhold at Thyregod er en stationsby på linjen mellem Århus og København taler yderligere for, at Thyregod af den relevante omsætningskreds vil være kendt som en by, snarere end et efternavn.

Det skal desuden bemærkes, at der som udgangspunkt er et almindeligt friholdelsesbehov for, at erhvervsdrivende kan anvende bynavne til, at angive hvor virksomheden er placeret. Det forhold at styrelsen ved en søgning på cvr.dk har fundet adskillige virksomheder placeret i Thyregod taler yderligere for dette.

EF-domstolen har i sagen C-191/01 P vedrørende mærket DOUBLEMINT haft lejlighed til at tage stilling til, hvilken betydning det skal have for særprægs-vurderingen, at et mærke kan forstfås på flere forskellige måder. EF-domstolen udtalte dengang at Et ordmærke kan således [...] udelukkes fra registrering, såfremt det i det mindste i en af dets mulige betydninger betegner en egenskab ved de pågældende varer eller tjenesteydelser. Det fremgik således af afgørelsen, at det er tilstrækkeligt for, at et ord skal anses for at være uden særpræg, at ordet i blot ét af dets betydninger er uden særpræg.

Der kan i øvrigt henvises til afgørelsen VA 2017 02892 Salon Rosted, hvor Rosted både udgør et sjældent efternavn og en lille by på Sjælland. Styrelsen afslog mærket, uanset at indehaver ikke havde adresse i Rosted, da Rosted snarere vil blive opfattet som et bynavn end som et efternavn.”

Ansøger besvarede d. 9. november 2018 Styrelsens skrivelse, og fremsatte følgende argumenter:

”Det springende punkt i vurderingen, af om et varemærke skal afvises som værende en angivelse af varernes eller tjenesteydelsernes geografisk oprindelse er blevet fastlagt af Højesteret og EU domstolen, jf. AALBORG (579/2004) og WIND-SURFING CHIEMSEE (C-109/97).

Heraf fremgår det, at et varemærke kun skal afvises fra registrering, såfremt forbrugeren vil associere det geografiske navn med konkrete varer og tjenesteydelser.

Dette understreges af styrelsens guidelines, hvoraf det fremgår, at ”Det fremgår dog af ovennævnte afgørelser vedrørende AALBORG og WINDSURFING CHIEMSEE, at geografiske betegnelser skal anses for deskriptive, såfremt det pågældende sted, som det geografiske stednavn betegner, i omsætningskredsens bevidsthed associeres med de pågældende varer eller tjenesteydelser, som varemærket søges registreret for.”

Ovenstående retspraksis opstiller således to kumulative betingelser for at afvise et varemærke som en geografisk oprindelse: 1) der skal objektivt være tale om en geografisk oprindelsesbetegnelse og 2) omsætningskredsen skal subjektivt associere navnet på denne med de konkrete varer og tjenesteydelser.

Ansøger bestrider ikke, at Thyregod er navnet på en lille landsby Jylland. Ansøger bestrider imidlertid på det kraftigste, at omsætningskredsen vil observere Thyregod med finansielle tjenesteydelser.

Den danske finansielle sektor er kendetegnet ved at være beliggende i og omkring de større byer. Der er således ikke tvivl om at, København, Aarhus, Odense,

Aalborg vil skabe en association mellem bynavnet samt finansielle tjenesteydelser. Det kan endvidere ikke afvises, at det samme ville gøre sig gældende for Danmarks øvrige 10-20 største byer. Thyregod er med sine 1384 indbyggere end ikke blandt listen over Danmarks 100 største byer.

(<https://datawrapper.dwcdn.net/82CCj/10/>)

Thyregod er en typisk dansk landsby og der ikke geografisk forbindes med investeringer. (<https://www.vejle.dk/lokalomraader/alle-lokalomraader/thyregod-og-vesterlund/>)

Der skabes således ikke en association hos forbrugeren omkring finansielle tjenesteydelser når disse ser THYREGOD som en del af nærværende mærke.

Styrelsens hidtidige praksis på området understøtter ovenstående domspraksis, idet der i alle tilfælde er en sammenhæng mellem de geografiske navne og så de varer og tjenesteydelser der var ansøgt for. Som eksempel kan nævnes:

VA 2017 02892 (Salon Rosted)

Afvejningen af spørgsmålet omkring friholdelsesbehovet for SALON ROSTED er meget relevant i nærværende sag, idet "Rosted" både er et efternavn, samt navnet på en by.

Mærket var blandt andet ansøgt for "frisørvirksomhed" og blev derfor korrekt afvist, idet det er ganske normalt for en landsby at have en eller flere frisører. I dette tilfælde var begge de kumulative betingelser for et afslag således tilstede.

VA 2010 02894 (HERNING ALTANEN)

I sagen om Herning Altanen lægger styrelsen ligeledes samme praksis til grund, da de afviser mærket med begrundelse i friholdelsesbehovet. Det ansøgte mærke bestod af ordene "Herning" og "altanen". Herning er en midtjysk by på ca. 45.000 med en vis industri. I relation til de ansøgte varer "Transportable bygninger af metal/ikke af metal, kleinsmedearbejder", angav mærket varernes art og beskaf-

fenhed, nemlig at der var tale om altaner der er produceret i Herning. I relation til tjenesteydelserne, angav mærket ligeledes en egenskab ved ydelserne, nemlig at var tale om bygning, reparation og installation af altaner produceret i Herning. Hertil bemærkes det at begge kumulative betingelser for et afslag jf. ovenstående var tilstede.

Det modsatte gør sig gældende i nærværende sag, hvor der netop ikke er en sammenhæng mellem landsbyen Thyregod og finansielle tjenesteydelser. Domspraksis såvel som praksis fra styrelsen tilsiger således, at omsætningskredsen ikke vil associere landsbyen Thyregod med finansielle tjenesteydelser, hvorfor mærket ikke vil blive opfattet som en geografisk oprindelse hvorved mærket har det til registreringen fornødne særpræg.

Styrelsen anfører endvidere i afslaget, at ”Det forhold at Thyregod er en stationsby på linjen mellem Århus og København taler yderligere for, at Thyregod af den relevante omsætningskreds vil være kendt som en by, snarere end et efternavn.”. Det er faktisk forkert, at Thyregod er en stationsby på linjen mellem Aarhus og København. Thyregod er derimod en stationsby med blot 1384 indbyggere beliggende på linjen mellem Vejle og Herning.

På linjen mellem Vejle og Herning har der, ifølge DSB's senest udgivet månedsrapport til Transport-, Bygnings- og Boligministeriet været 578.000 rejsende år til dato, medens selvsamme rapport anfører at linjerne mellem Vejle og Skanderborg, og Skanderborg og Aarhus H har haft henholdsvis 2.683.000 og 2.620.000 rejsende år til dato. (<https://www.dsb.dk/globalassets/om-dsb/rapporter/rapportering-til-ministeriet/2018/manedsrapport---08-2018.pdf>, p. 5)

Det faktum at Thyregod ikke er en stationsby på en af landets mest befordrede togstrækninger, linjen mellem Aarhus og København, udgør således en væsentlig forskel, når det skal vurderes hvor mange, der er bekendte med bynavnet Thyregod.

Det er endvidere ansøgers opfattelse, at der i styrelsens særprægsvurdering af mærket THYREGOD INVEST, er foretaget en dissekering af mærket, hvorved vurderingen er opdelt i to, og styrelsen herefter er nået frem til at de to ord, Thyregod og invest, hver for sig ikke har særpræg. Ansøger bemærker i denne henseende, at et varemærkes særpræg skal vurderes i sin helhed.

Styrelsen har tidligere accepteret EGESKOV HEGN for byggematerialer (ikke af metal), stive rør (ikke af metal) til bygningsbrug, asfalt, beg, tjære og bitumen, transportable bygninger (ikke af metal) og monumenter (ikke af metal).

Det er ansøgers opfattelse, at ovenstående er accepteret for trævarer, for hvilket Egeskov, dels kan anses for at være en deskriptiv geografisk betegnelse, dels kan antages at være beskrivende i sin natur, da bynavnet Egeskov også kan opfattes som værende en skov af egetræer. I nævnte eksempel, har styrelsen således accepteret en geografisk betegnelse, der er deskriptiv, hvilket ikke er tilfældet for nærværende ansøgning.

Det anføres fortsat, at Thyregod er et efternavn med en flertydighed, der ikke giver anledning til at forvirre forbrugerne, og kan derfor registreres jf. VR 2007.04093.

Hertil tilføjes, at sammensætningen "THYREGOD INVEST" er en sammensætning af et dansk efternavn og et engelsk ord, og kan derfor i sin helhed hverken findes at mangle særpræg eller at være beskrivende.

Styrelsen henviser i øvrigt i sin afvisning til EF-domstoles C-191/01 P (DOUBLEMINT), hvortil de henviser til at "Et ordmærke kan således [...] udelukkes fra registrering, såfremt det i det mindste i en af dets mulige betydninger betegner en egenskab ved de pågældende varer eller tjenesteydelser", og konkluderer herefter at, "det fremgår således af afgørelsen, at det er tilstrækkeligt for, at et ord skal anses for at være uden særpræg, at ordet i blot ét af dets betydninger er uden særpræg."

Ovenstående fortolkning af EF-domstolens afgørelse i relation til nærværende sag bestrides af ansøger, da Thyregod ikke betegner en egenskab ved de pågældende varer eller tjenesteydelser.

(...)

Styrelsen anfører i sit afslag, at det er dennes vurdering; ”at da der er tale om et efternavn med kun ganske få bærere vil det ikke være almindeligt kendt i den relevante omsætningskreds som et efternavn.”, uden nærmere at specificere hvilken personkreds styrelsen mener, er den relevante omsætningskreds.

Ansøger bemærker at omsætningskredsen for de ansøgte vare- og tjenesteydelser; ”databehandlingsudstyr og tilbehør herunder software og hardware; bistand ved forretningsudførelse, -ledelse og – administration herunder administration af erhvervsprojekter og faste ejendomme samt ved salg af databehandlingsudstyr; administration af ejendomme; værdiansættelse af ejendomme; forvaltning af ejendomme; finansielle tjenesteydelser med tilknytning til erhvervelse af ejendomme; virksomhed i forbindelse med fast ejendom; forsikringsvirksomhed i forbindelse med ejendomme; vurdering af ejendomme; finansiell leasing af ejendomme; investeringsvirksomhed; finansiell og valutarisk virksomhed og bankvirksomhed” må kunne antages, hvis ikke udelukkende, om ikke andet primært at udgøre professionelle aktører.

Det antages med udgangspunkt i at den relevante omsætningskreds består af professionelle, at den relevante omsætningskreds har en særligt høj grad af opmærksomhed i en købsituation.”

Styrelsen svarede på Ansøgers skrivelse d. 22. marts 2019, og fremkom med følgende svar og modargumentation:

”Styrelsen beklager at det faktisk forkert blev anført, at Thyregod befinder sig på toglinjen mellem København og Århus. Dette er naturligvis ikke korrekt, da Thyregod er en del af Vejle-Holstebro linjen, som i sin helhed indgår som en del af jernbanestrækningen mellem København og Thisted. Det faktum at Thyregod

ikke er en stationsby på linjen mellem København og Århus er naturligvis et relevant forhold i vurderingen. Der er dog stadig tale om en stationsby på en af landets tværgående jernbanelinjer.

På baggrund af de ovenfor belyste forhold har styrelsen taget sagen op til fornyet overvejelse.

Efter fornyet overvejelse må vi dog desværre meddele dig, at uanset de forhold, som du har anført og den fremlagte argumentation, er det fortsat vores vurdering, at mærket vil blive opfattet som en angivelse af den udbudte virksomhed samt den geografiske oprindelse. Mærket angiver således, at der er tale om en investeringsforening i Thyregod, eller at der er tale om en investeringsforening, som investerer i Thyregod.

I forhold til de ansøgte tjenesteydelser er det således styrelsens vurdering, at mærket er beskrivende for tjenesteydelserne værdiansættelse af ejendomme; finansielle tjenesteydelser med tilknytning til erhvervelse af ejendomme; vurdering af ejendomme; finansiel leasing af ejendomme; investeringsvirksomhed; finansiel og valutarisk virksomhed og bankvirksomhed i klasse 36, da disse ydelser enten er investeringsvirksomhed eller har en nær tilknytning til investeringer.

Som vi også tidligere har skrevet, er det styrelsens vurdering, at mærket består af to elementer, nemlig Thyregod og Invest, og at disse elementer er beskrivende for de ansøgte tjenesteydelser.

Mærkedelen Thyregod angiver således den geografiske oprindelse af tjenesteydelserne, nemlig at de udbydes fra Thyregod. Mærkedelen Invest ses ofte anvendt i forbindelse med investeringsvirksomheder, og det er styrelsens vurdering, at Invest vil blive opfattet som en angivelse af ydelsernes art, nemlig at der er tale om investeringer.

Det er styrelsens vurdering, at sammensætningen af de to beskrivende mærkeelementer ikke ændrer på denne beskrivende opfattelse, da mærket i sin helhed blot angiver at investeringerne foretages i Thyregod eller udbydes fra Thyregod.

Det er således styrelsens vurdering, at sammensætningen af de beskrivende elementer ikke skaber et indtryk, som ligger tilstrækkelig fjernt fra det indtryk, som fremkaldes ved den blotte sammenlægning af bestanddelene. Det forhold at der er tale om et dansk bynavn sammensat med et engelsk ord, ændrer ikke på denne opfattelse, da ordet invest vil blive opfattet og forstflet som investering.

Styrelsen er ikke enig i, at den relevante omsætningskreds primært består af professionelle parter. Det er styrelsens opfattelse, at også almindelige borgere benytter investeringsforeninger, og at sådanne foreninger også markedsføres til andre end professionelle parter.

Styrelsen finder heller ikke belæg for at konstatere, at investeringsyndelser ikke associeres med andre end landets største byer og ser ingen grund til at en investeringsvirksomhed ikke kan ligge andre steder i landet.

Det er styrelsens klare udgangspunkt, at der er et friholdelsesbehov for danske bynavne, da det er ganske almindeligt, at anvende bynavne i sin markedsføring, for at angive virksomhedens placering. Styrelsen bemærker i den henseende, at det fremgår af cvr, at der faktisk findes en virksomhed med navnet Thyregod Invest 2018, med adresse i Thyregod, hvorfor der helt konkret også ses at være eksempler på brugen af angivelsen i en beskrivende forstand.”

Når alle sagens forhold tages i betragtning, synes det klart for styrelsen, at mærket angiver, at der er tale om en investeringsvirksomhed i den jyske by Thyregod, og at det også vil blive opfattet sådan.

D. 22 marts 2019, meddelte Ansøger Styrelsen, at man fortsat var uenig i dennes afgørelse og argumentation, og fremkom med følgende bemærkninger hertil:

”Styrelsen fastholder, at mærkedelen Thyregod angiver den geografiske oprindelse af tjenesteydelsen, nemlig at de udbydes fra Thyregod. Dette er fortsat ikke tilfældet. Som tidligere påpeget føres der ikke forretning fra Thyregod, men fra Aarhus, hvor virksomheden Thyregod Invest ApS også er CVR-registeret (bilag 1). Faktuelt udføres der således ikke virksomhed fra Thyregod, hvorfor der

ikke henledes til geografisk oprindelse, men derimod til ejer og stifter Poul Thyregods efternavn; Thyregod. Det bestrides således at Thyregod faktisk angiver den geografiske oprindelse.

Ansøger henleder fortsat Styrelsens opmærksomhed på EU-domstolens to afgørelser AALBORG (C-108/97) og WINDSURFING CHIEMSEE (C-109/97), som der henvises til i Styrelsens egne guidelines.

Det kan udledes af disse to domme, hvordan vurderingen af hvorvidt et varemærke skal afvises som værende en angivelse af varernes eller tjenesteydelseernes geografiske oprindelse. Disse to domme er fortsat fast EU-domstols-praksis.

Det fremgår af begge domme, at et varemærke kun skal afvises fra registrering, såfremt forbrugeren vil associere det geografiske navn med konkrete varer og tjeneste ydelser.

Som tidligere påpeget fremgår det ligeledes af Styrelsens egne guidelines, at:

”Det fremgår dog af ovennævnte afgørelser vedrørende AALBORG og WINDSURFING CHIEMSEE, at geografiske betegnelser skal anses for deskriptive, såfremt det pågældende sted, som det geografiske stednavn betegner, i omsætningskredsens bevidsthed associeres med de pågældende varer eller tjenesteydelser, som varemærket søges registreret for.”

(<http://vmguidelines.dkpto.dk/aa/aaa/absolutte-hindringer/saerpraeg/deskriptivitet/geografisk-oprindelse.aspx>)

Styrelsens egen udledning af de to ovennævnte domme medfører, at geografiske betegnelser udelukkende kan anses for deskriptive, såfremt den pågældende geografiske betegnelse faktisk associeres med de pågældende varer eller tjenesteydelser ansøges for, af den relevante omsætningskreds.

Vurderingen af hvorvidt Thyregod kan være en beskrivende geografisk oprindelse, må således ifølge de anførte domme og Styrelsens egne guidelines

bero på, hvorvidt Thyregod af den relevante omsætningskreds associeres med de varer, hvorfor de er ansøgt.

Styrelsen anfører i sit seneste afslag, at der ikke skulle være grund til at kunne konstatere, at en investeringsvirksomhed ikke kan ligge andre steder i landet end landets største byer. Dette har imidlertid ej heller været påstået af ansøger, og bestrides i øvrigt ikke. En investeringsvirksomhed kan geografisk placeres allesteds i landet, også uden for byerne. Imidlertid er dette dog ikke sagens kerne i vurderingen af hvorvidt Thyregod kan medføre en association hos den relevante kundekreds, til de ansøgte varer, nemlig værdiansættelse af ejendomme; finansielle tjenesteydelser med tilknytning til erhvervelse af ejendomme; vurdering af ejendomme; finansiel leasing af ejendomme; investeringsvirksomhed; finansiel og valutarisk virksomhed og bankvirksomhed.

Ansøger finder det fortsat utænkeligt, at den relevante forbrugerreds vil associere Thyregod med investeringsvirksomhed. Som anført er Thyregod en mindre landsby med 1.384 indbyggere, og det synes derfor utopisk at den relevante forbrugerreds, uanset der fortsat ej heller er enighed om, hvem denne er, vil tænke på investeringsvirksomhed, når de hører by-/efternavnet Thyregod. Det er fortsat ansøgers påstand, at denne association måtte være mere oplagt, hvis der var tale om geografiske referencer såsom København, Aarhus, Odense eller Aalborg i Danmark, eller f.eks. New York eller Wall Street internationalt.

Styrelsen bemærker i sit afslag, at der faktisk findes en virksomhed i Thyregod med navnet Thyregod Invest 2018 (Thyregod Invest 2018 ApS), og anfører, at dette udgør et konkret eksempel på, at angivelsen bruges i beskrivende forstand. Dette synes imidlertid, som en mistolkning af de faktuelle omstændigheder. Det er faktisk korrekt, at Thyregod Invest 2018 ApS har hjemsted i Thyregod. Imidlertid er det ansøgers opfattelse, at baggrunden for at virksomheden Thyregod Invest 2018 ApS, er, at selskabet bag dette, som enejer er landbrugs-maskineproducenten Thyregod A/S (bilag 2), snarere end, at man har navngivet selskabet grundet man har et behov for at markedsføre en investeringsvirksomhed i Thyregod.

Styrelsen bruger ovennævnte eksempel til at statuere, at der faktisk er et friholdelsesbehov, da det er almindeligt at anvende bynavne i markedsføringen for at angive virksomhedens placering. Henset til nærværende konkrete eksempel Thyregod Invest 2018 ApS, synes navngivningen her, ikke at have noget at gøre med markedsføring af virksomheden at gøre, da virksomheden efter ansøgers søgen og viden ikke markedsfører sig, og da heller end ikke har en hjemmeside. Det fremstår således som om, at Thyregod Invest 2018 ApS end ikke er andet et selskabsnavn, snarere end noget, der kan antages at skulle markedsføres.”

Styrelsen besvarer d. 3. maj 2019 Ansøgers indlæg med følgende:

”Det er styrelsens opfattelse, at dit første argument for registrering af THYREGOD INVEST vedrører spørgsmålet om, hvorvidt Thyregod opfattes som en geografisk angivelse. Den 22. marts 2019, skrev du således:

Styrelsen fastholder, at mærkedelen Thyregod angiver den geografiske oprindelse af tjenesteydelsen, nemlig at de udbydes fra Thyregod. Dette er fortsat ikke tilfældet. Som tidligere påpeget føres der ikke forretning fra Thyregod, men fra Aarhus, hvor virksomheden Thyregod Invest ApS også er CVR-registeret (bilag l). Faktuelt udføres der således ikke virksomhed fra Thyregod, hvorfor der ikke henledes til geografisk oprindelse, men derimod til ejer og stifter Poul Thyregods efternavn; Thyregod. Det bestrides således at Thyregod faktuel angiver den geografiske oprindelse.

Indledningsvis skal det bemærkes, at det ikke er styrelsens påstand og opfattelse, at ansøger driver sin virksomhed fra Thyregod. Styrelsen ønsker ikke at bestride, at ansøgers virksomhed er beliggende i Århus.

Det er imidlertid underordnet for vurderingen af varemærket, hvor ansøgeren af et mærke har sin adresse og virksomhed, da varemærkelovens § 13 ikke beskæftiger sig med ansøgers faktiske forhold, men hvorvidt mærket kan betegne egenskaber ved tjenesteydelserne.

VA 2017 02892 Salon Rosted, som vi også tidligere har henvist til, vedrører en lignende situation, hvor ansøgers adresse er i Frederiksværk, men det forhold at ansøgers mærke kan opfattes som en henvisning til byen Rosted medfører, at mærket vil blive opfattet som en frisørsalon i Rosted, uanset ansøgers faktiske adresse.

Det er ubestrideligt, at Thyregod er en geografisk angivelse, da Thyregod er navnet på en by. Det er dog korrekt, at Thyregod ligeledes er et efternavn. Som vi også tidligere har skrevet, er det dog styrelsens vurdering, at bl.a. pga. Thyregods placering og størrelse vil mærket snarere blive opfattet som en henvisning til byen Thyregod end efternavnet Thyregod, som kun 168 personer aktuelt er bærere af.

Det faktum, at Thyregod også er et efternavn, er altså et forhold som styrelsen har taget med i vurderingen af varemærket, men henset til det lille antal af bærere af efternavnet Thyregod, finder vi at Thyre vil blive opfattet og forstået som en henvisning til byen Thyregod og dermed egnet til at angive en geografisk oprindelse.

Det næste spørgsmål bliver således, hvorvidt den geografiske angivelse vil blive opfattet som en angivelse af geografisk oprindelse.

I din argumentation henviser du selv til Højesterets afgørelse vedrørende AALBORG, Højesterets afgørelse af 4. oktober 2006 i sagen 579/2004.

Som konsekvens af ovenstående afgørelse blev styrelsens praksis vedrørende danske bynavne skærpet, og det er fortsat styrelsens praksis, at danske bynavne i et vidt omfang bor friholdes fra registrering. Det fremgår derfor også af guidelines at: For så vidt angår danske bynavne, så lægger styrelsen betydelig vægt på, at det i Danmark er sædvanligt, at erhvervsdrivende anvender danske bynavne til at angive, hvor virksomheden hører hjemme. Følgelig må det også forventes, at en given omsætningskreds i Danmark i langt de fleste tilfælde vil anse bynavnet for at være en angivelse af varens oprindelsessted, ligesom en eneret til et dansk bynavn i langt de fleste tilfælde vil medføre en utilbørlig begrænsning i andre danske erhvervsdrivendes mulighed for - på sædvanlig vis - at angive, hvor deres

virksomhed hører hjemme. Disse forhold, finder styrelsen, bør have en ikke ubetydelig indvirkning på, hvorledes danske bynavnes særpræg skal vurderes, idet der dog fortsat skal skeles til varernes eller tjenesteydelsernes art og beskaffenhed set i forhold til de geografiske, demografiske og ressourcemæssige forhold, der gælder for den pågældende by, ligesom der skal tages hensyn til, om bynavnet har andre betydninger end den geografiske, eller om der hersker eventuelle branchesædvaner i forhold til det pågældende bynavn. Følgelig vil styrelsen i langt de fleste tilfælde finde, at et dansk bynavn i Danmark vil blive opfattet som en angivelse af de pågældende varers oprindelsessted, eller det sted hvorfra tjenesteydelsen udbydes.

Styrelsen har tidligere taget stilling til betydningen af ovenstående afgørelse, og vi henviser i den forbindelse derfor også til vores brugerbrev af 26. juni 2007, som du kan finde på vores hjemmeside:

<http://vmguidelines.dkpto.dk/brugerbreve.aspx>.

Af ovenstående brugerbrev kan det således også konstateres, 1) at vi ikke kan registrere en geografisk betegnelse, hvis det med rimelighed kan forudses, at betegnelsen af omsætningskredsen vil blive opfattet som varens eller tjenesteydelsens geografiske oprindelsessted. 2) at det ikke er et kriterium, at den pågældende geografiske lokalitet er særlig kendt for de varer eller tjenesteydelser, som varemærket vedrører.

Du henviser desuden til EU-domstolens afgørelse vedrørende WINDSURFING CHIEMSEE og skriver:

Styrelsens egen udledning af de to ovennævnte domme medfører, at geografiske betegnelser udelukkende kan anses for deskriptive, såfremt den pågældende geografiske betegnelse faktisk associeres med de pågældende varer eller tjenesteydelser ansøges for, af den relevante omsætningskreds.

Styrelsen er imidlertid ikke enig i denne udlægning. Det springende punkt i de forenede sager C-108/97 og C-109/97 WINDSURFING CHIEMSEE er netop, hvorvidt en geografisk angivelse udgør en hindring, hvis den ikke på ansøgnings-

tidspunktet har en særlig forbindelse til de ansøgte varer og tjenesteydelser, men kan forudses at få det i fremtiden. Det følger således af afgørelsen, at i de tilfælde, hvor det pågældende geografiske navn ikke for nærværende efter de relevante omsætningskredses mening frembyder en forbindelse med den pågældende kategori af varer, skal den kompetente myndighed vurdere, om det med rimelighed kan forudses, at et sådan navn efter de relevante omsætningskredses mening vil kunne betegne denne kategori af varers geografiske oprindelse.

Det følger dermed af begge afgørelser, at det ikke er afgørende, at en geografisk angivelse er kendt for nogle særlige varer eller tjenesteydelser og dermed på ansøgningstidspunktet faktisk associeres med de pågældende varer eller tjenesteydelser. Det er tilstrækkeligt, at det med rimelighed kan forudses at den relevante omsætningskreds vil opfatte den geografiske angivelse som en oprindelsesbetegnelse. Det er således fuldstændig i tråd med styrelsens udledning af de ovennævnte domme at konkludere, at Thyregod kan blive opfattet som en angivelse af den geografiske oprindelse for tjenesteydelserne, uanset at ansøger ikke rent faktisk udbyder investeringsvirksomhed fra Thyregod.

Det er naturligvis fortsat et krav at der skal ske en konkret vurdering af tjenesteydelserne i forhold til den geografiske angivelse, men det er i nærværende sag styrelsens vurdering, at der ikke er nogen særlige forhold ved Thyregod, som gør at det for tjenesteydelserne Værdiansættelse af ejendomme; finansielle tjenesteydelser med tilknytning til erhvervelse af ejendomme; Vurdering af ejendomme; finansiell leasing af ejendomme; investeringsvirksomhed; finansiell og valutarisk virksomhed og bankvirksomhed i klasse 36 ikke vil blive opfattet som netop byen Thyregod.

Mærket består dog imidlertid ikke alene af Thyregod, men af sammensætningen Thyregod Invest. Styrelsen har tidligere taget stilling til betydningen af denne sammensætning, men nedenfor vil styrelsens vurdering kort blive opsummeret.

Det er vores vurdering, at uanset at mærket består af en sammensætning af ordene Thyregod og Invest, vil mærkebestanddelen Thyregod fortsat blive opfattet som en henvisning til byen Thyregod. Dette til dels fordi mærkebestanddelen

Invest ikke vil blive opfattet som en del af den geografiske angivelse, men som en angivelse af arten ved tjenesteydelserne, hvorfor mærket af omsætningskredsen vil blive opfattet som to selvstændige elementer, der angiver helholdsvis den geografiske oprindelse og arten af tjenesteydelserne. Sammenstillet vil mærket som helhed blive opfattet som en investerings-virksomhed i Thyregod.

Du skriver i den forbindelse at:

Som anført er Thyregod en mindre landsby med 1.384 indbyggere, og det synes derfor utopisk at den relevante forbrugerkreds, uanset der fortsat ej heller er enighed om, hvem denne er, vil tænke på investeringsvirksomhed, når de hører by- /efternavnet Thyregod.

Vi skal igen gøre opmærksom på det ovennævnte brugerbrev, hvoraf det fremgår, at der ikke findes særlige krav til vurderingen af hvorvidt den geografiske angivelse, blot fordi der er tale om en mindre by. Det er ej heller et krav at omsætningskredsen finder en særlig forbindelse mellem Thyregod og investeringsvirksomhed, og således tænker på denne branche når de hører bynavnet Thyregod. Det afgørende er hvorvidt omsætningskredsen vil opfatte Thyregod, som en henvisning til byen Thyregod, når de ser en investeringsvirksomhed ved navn Thyregod.

Mærket skal i denne situation dog vurderes i sin helhed, og det er i den forbindelse vores vurdering, at Thyregod Invest utvivlsomt vil blive associeret med investeringsvirksomhed og den geografiske angivelse Thyregod.

Det følger af varemærkelovens § 13, nr. 3, at varemærker, som udelukkende består af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne tjenesteydelsens art, en beskaffenhed ved tjenesteydelserne eller deres geografiske oprindelse ikke kan registreres.

Det er i den forbindelse særlig vigtig at holde sig for øje, at varemærkeloven ikke kun forhindrer mærker som beskriver rent faktiske forhold, men også forhindrer registrering af varemærker, som kan være beskrivende. Loven findes således også

anvendelse på et varemærke indeholdende en geografisk angivelse, selvom ansøger ikke har adresse i den pågældende by.

Ovenstående fører til den konklusion, at der findes et konkret friholdelsesbehov for betegnelsen Thyregod Invest, da betegnelsen er beskrivende for investeringsvirksomhed og dertil relaterede tjenesteydelser i Thyregod.

På baggrund af ovenstående korrespondance, valgte Ansøger i forlængelse af Styrelsens skrivelse af 3. maj 2019, at anmode Styrelsen om at træffe deres afgørelse på det foreliggende grundlag d. 2. september 2019

Styrelsen fastholdt på dette grundlag deres delvise afslag ved skrivelse af 9. september 2019.

Det delvise afslag, omfattede følgende tjenesteydelser, alle i klasse 36:

Værdiansættelse af ejendomme; finansielle tjenesteydelser med tilknytning til erhvervelse af ejendomme, Vurdering af ejendomme; finansiell leasing af ejendomme; investeringsvirksomhed; finansiell og valutarisk virksomhed og bankvirksomhed.

Ansøgers begrundelse og argumentation

Indledningsvist bemærkes, at ansøger fastholder de i korrespondancen frembragte argumenter i sin helhed.

Grundlæggende baserer Styrelsen, efter Ansøgers opfattelse, sin argumentation om at det ansøgte mærke mangler særpræg, udelukkende på, at Thyregod vil, eller kan, blive opfattet som en geografisk betegnelse. Styrelsen når således frem til en konklusion om, at den relevante omsætningskreds vil, eller kan, forbinde mærket THYREGOD INVEST med en investeringsvirksomhed i byen Thyregod.

Baggrunden for denne anke er, naturligvis, at Ansøger ikke er enig i denne opfattelse.

Som beskrevet i korrespondancen mellem parterne består mærket af to ordelementer, nemlig ”Thyregod” og ”Invest”.

Det er mellem parterne enighed om at det engelske ord ”invest”, er så almindeligt brugt i det danske sprog, at den relevante forbruger, vil opfatte det som en henvisning til investering, et investeringsselskab eller en investeringsforening.

Henset til de afviste tjenesteydelser, mener Ansøger dog, ikke at ”invest” vil kunne opfattes som beskrivende for termene ”værdiansættelse af ejendomme” eller ”vurdering af ejendomme”. Hertil finder ansøger det tvivlsomt, at ”invest” skulle være beskrivende for ”finansiel leasing af ejendomme”.

Styrelsen skriver da også selv i sin argumentation, at de vurderer ar, at THYREGOD INVEST utvivlsomt vil blive associeret med investeringsvirksomhed og den geografiske angivelse Thyregod.

At definere tjenesteydelserne ”værdiansættelse af ejendomme” eller ”vurdering af ejendomme” som værende investeringsvirksomhed, er efter Ansøgers opfattelse, en noget vidtgående fortolkning af investeringsvirksomhed.

I forhold til det indledende ordelement ”Thyregod”, er der ligeledes enighed om at Thyregod er et bynavn, på en landsby, og samtidigt også er et efternavn, der bæres af cirka. 160-170 personer. Hvad der derimod ikke er enighed om, er hvilken betydning, dette har for vurderingen af det ansøgte mærkes særpræg.

Styrelsen er af den opfattelse, at Thyregod i den relevante omsætningskreds, vil blive opfattet som byen Thyregod.

Den relevante omsætningskreds vil efter ansøgers opfattelse, udgøre professionelle eller privatpersoner, der agerer med høj opmærksomhed på et ellers professionelt marked. Netop på dette marked er det ansøgers opfattelse, at den relevante omsætningskreds ikke vil opfatte Thyregod, som en by, men snarere som et efternavn. Dette er dels henset til, at byen Thyregod ikke kan antages at være kendt af mange.

Det påpeges af Styrelsen, at Thyregod er en stationsby. Dette er ubestridt. Det er dog bestridt, at det ikke skulle være relevant, på hvilken toglinje denne stationsby figurerer. Der er som

tidligere anført tale om en lille stationsby, i en by med 1384 indbyggere, på en lokallinje mellem Vejle og Holstebro. Dette må alt andet end lige, have en indflydelse på, hvor mange der kender en så relativt lille en by.

Efternavnet Thyregod har i modsætning til byen Thyregod, dog et andet kendskab og omdømme i den relevante omsætningskreds i relation til de ansøgte tjenesteydelser.

Ejer af det af mærket ansøgende selskab, er Poul Thyregod, der ud over at eje selskabet Thyregod Invest ApS, ligeledes også har, og igennem en længere årrække har haft, en lang række større roller og ejerskaber i dansk erhvervsliv. Her iblandt kan blandt andet nævnes følgende roller:

- 1) Stifter af virksomheden ProShop ApS, der er en førende elektronikvirksomhed på det danske marked, og sælger til både privat og erhverv.
- 2) Stifter af det velkendte konsulenthus Novicell ApS, der rådgiver erhvervslivet om digitale løsninger, herunder online forretningsførelse.
- 3) Medejer af den kendte oplevelsesvirksomhed DUGLEMMERDETALDRIG ApS.
- 4) Medejer af den danske tekstilvirksomhed Message A/S.
- 5) Herudover stifter, ejer og/eller bestyrelsesmedlem i diverse boliginvesteringsselskaber. Herunder blandt andre; Åhusene 1-3 ApS, Phingus Ejendomme A/S m.fl.

Poul Thyregod er ligeledes omtalt i en lang række artikler fra større danske medier. Herunder kan blandt andet henvises til følgende omtaler:

- 1) Artikel i Aarhus Stiftstidende fra 2018, vedrørende større opkøb af ejendomme i Aarhus midtby: <https://stiften.dk/artikel/rigmand-k%C3%B8ber-op-i-aarhus-tre-midtbyejendomme-k%C3%B8bt-for-trecifret-millionbel%C3%B8b-2018-1-8>
- 2) Artikel fra Finans fra 2019, vedrørende investering i robotter ved Proshop: <https://finans.dk/erhverv/ECE11178855/robotter-har-gjort-poul-thyregods-livsvaerk-til-et-milliardfirma/?ctxref=ext>
- 3) Artikel fra Finans fra 2017 vedrørende investeringer, herunder med omtale af virksomheden Thyregod Invest ApS: <https://finans.dk/erhverv/ECE9530904/poul-thyregod-har-fordoblet-formuen-men-pengene-skal-ud-at-arbejde/?ctxref=ext>

Ansøger er således ud fra ovenstående, ikke af den opfattelse, at den relevante omsætningskreds, vil opfatte Thyregod, som værende en geografisk henvisning snarere end et efternavn.

Konklusion

Det er Ansøgers opfattelse, at mærket trods det indeholder et ordelement, der både kan være et efternavn og et bynavn, af den relevante omsætningskreds, vil blive opfattet som et efternavn snarere end et bynavn. Hertil finder Ansøger ikke, at der er særlige holdepunkter, der taler for, at Thyregod af den relevante omsætningskreds vil være kendt som en by, snarere end et efternavn. Det faktum, at Thyregod er en stationsby på en lokal toglinje ændrer, efter Ansøgers opfattelse ikke ved dette.

Ansøger anerkender, at det er styrelsens praksis, at der i udgangspunktet er et almindeligt friholdelsesbehov for, at erhvervsdrivende kan anvende bynavne til, at angive hvor virksomheden er placeret. Denne praksis bør efter Ansøgers opfattelse dog anvendes konkret.

I det konkrete tilfælde, er der tale om et efternavn, der i investeringsbranchen og erhvervslivet i øvrigt, er både velomtalt og velrenommeret. Det faktum, at Thyregod også er en mindre landsby med under 1400 indbyggere, ændrer derfor ikke ved den konklusion, at det ansøgte mærke THYREGOD INVEST i sin helhed, har særpræg for alle ansøgte varer og tjenesteydelser.

Gældende domstolspraksis vedrørende, geografisk oprindelser er blevet fastlagt af Højesteret og EU domstolen, jf. AALBORG (579/2004) og WINDSURFING CHIEMSEE (C-109/97).

Heraf fremgår det, at et varemærke kun skal afvises fra registrering, såfremt forbrugeren vil associere det geografiske navn med konkrete varer og tjenesteydelser. Dette fremgår ligeledes af Styrelsens egne guidelines.

Heraf fremgår det, at ovennævnte afgørelser AALBORG og WINDSURFING CHIEMSEE medfører, at geografiske betegnelser skal anses for deskriptive, såfremt det pågældende sted, som det geografiske stednavn betegner, i omsætningskredsens bevidsthed associeres med de pågældende varer eller tjenesteydelser, som varemærket søges registreret for.

Retspraksis opstiller således to kumulative betingelser for at afvise et varemærke som en geografisk oprindelse: 1) der skal objektivt være tale om en geografisk oprindelsesbetegnelse og 2) omsætningskredsen skal subjektivt associere navnet på denne med de konkrete varer og tjenesteydelser.

Thyregod er navnet på en lille landsby Jylland (betingelse 1). Dette er ubestridt. Ansøger bestrider imidlertid på det kraftigste, at omsætningskredsen vil observere Thyregod med finansielle tjenesteydelser. (betingelse 2)

Den danske finansielle sektor er kendetegnet ved at være beliggende i og omkring de større byer. Der er således ikke tvivl om at, de største danske byer vil skabe en association mellem bynavnet samt finansielle tjenesteydelser. Ansøger finder det dog yderst utænkeligt, at Thyregod som element i THYREGOD INVEST subjektivt associeres med bynavnet af omsætningskredsen for de konkrete ansøgte varer og tjenesteydelser.

Det er således Ansøgers klare opfattelse, at det ikke skabes en association hos omsætningskredsen omkring finansielle tjenesteydelser når disse observerer THYREGOD som en del af nærværende mærke, hvorfor de kumulative betingelser for at mærket kan afvises, ikke er opfyldt.

Styrelsens egen praksis på området understøtter ovenstående domspraksis, idet der i alle tilfælde er en sammenhæng mellem de geografiske navne og så de varer og tjenesteydelser der var ansøgt for.

I sagen om varemærkeansøgning af Herning Altanen (VA 2010 0289) afviser Styrelsen mærket med begrundelse i et friholdelsesbehov.

Herning er en større dansk by med cirka 45.000 indbyggere. Byen har desuden med en vis industri. I relation til de ansøgte varer "Transportable bygninger af metal/ikke af metal, kleinsmedearbejder", angav mærket varernes art og beskaffenhed, nemlig at der var tale om altaner der er produceret i Herning. I relation til tjenesteydelserne, angav mærket ligeledes en egenskab ved ydelserne, nemlig at var tale om bygning, reparation og installation af altaner produceret i Herning. Hertil bemærkes det at begge kumulative betingelser for et afslag jf. gældende praksis var tilstede.

Dette er ikke tilfældet i nærværende sag, hvor der, som anført ovenfor, ikke er en sammenhæng mellem landsbyen Thyregod og finansielle tjenesteydelser.

Domspraksis og Styrelsen egen praksis tilsiger således, at hvis omsætningskredsen ikke vil associere landsbyen Thyregod med finansielle tjenesteydelser, kan mærket godkendes til registrering.

Ansøger mener, med udgangspunkt i ovenstående argumentation, og den i øvrigt fremlagte argumentation fra korrespondancen i forbindelse med ansøgningsbehandlingen, i modsætning til Styrelsen, ikke at der konkret foreligger et friholdelsesbehov, der kan medføre, at Ansøger ikke kan varemærkeregistriere sit ansøgte varemærke THYREGOD INVEST.

Med baggrund i det fremlagte materiale skal jeg anmode om at Styrelsens afgørelse omgøres, således at THYREGOD INVEST godkendes til registrering for alle ansøgte varer og tjenesteydelser...”

I brev af 27. november 2019 afgav Patent- og Varemærkestyrelsen følgende udtalelse i sagen:

”... Under behandlingen for Ankenævnet ses der ikke at være fremlagt sådanne nye væsentlige argumenter, at styrelsen har anledning til at ændre opfattelse.

Styrelsen skal dog bemærke, at styrelsen er uenig med klager om, hvad der følger af dansk retspraksis og praksis fra EU-domstolen i relation til spørgsmålet om, hvornår en geografisk betegnelse kan anses for beskrivende og dermed uden særpræg, ligesom styrelsen er uenig med klager i, hvorledes det konkrete ansøgte mærke skal vurderes, set i lyset af denne praksis.

Principielle betragtninger

Klager anfører bl.a. følgende:

”Gældende domstolspraksis vedrørende, geografisk oprindelser er blevet fastlagt af Højesteret og EU domstolen, jf. AALBORG (579/2004) og WINDSURFING CHIEMSEE (C-109/97).

Heraf fremgår det, at et varemærke kun skal afvises fra registrering, såfremt forbrugeren vil associere det geografiske navn med konkrete varer og tjenesteydelser. Dette fremgår ligeledes af Styrelsens egne guidelines.

Heraf fremgår det, at ovennævnte afgørelser AALBORG og WINDSURFING CHIEMSEE medfører, at geografiske betegnelser skal anses for deskriptive, såfremt det pågældende sted, som det geografiske stednavn betegner, i omsætningskredsens bevidsthed associeres med de pågældende varer eller tjenesteydelser, som varemærket søges registreret for.

Retspraksis opstiller således to kumulative betingelser for at afvise et varemærke som en geografisk oprindelse: 1) der skal objektivt være tale om en geografisk oprindelsesbetegnelse og 2) omsætningskredsen skal subjektivt associere navnet på denne med de konkrete varer og tjenesteydelser.”

Styrelsen er i denne henseende særligt uenig med klagers antagelse om, at det er et krav for at finde en geografisk betegnelse for deskriptiv, at ”2) omsætningskredsen skal subjektivt associere navnet på denne med de konkrete varer og tjenesteydelser”.

Først og fremmest skal bemærkes, at det følger ganske klart af Højesterets afgørelse af 4. oktober 2006 i sag 579/2004, at der netop ikke kan opstilles et sådant absolut krav, idet Højesteret anfører følgende:

”Der er ikke i bestemmelsens ordlyd, forarbejderne hertil eller EF-domstolens praksis fornødne holdepunkter for, at bestemmelsen kun udelukker stednavne fra registrering som varemærker, hvis den relevante omsætningskreds forbinder de pågældende varer fra den angivne geografiske lokalitet med bestemte kvalitetsmæssige eller andre egenskaber.”

Ovennævnte fremgår også klart af den nævnte præjudicielle afgørelse fra EU-domstolen, idet EU-domstolen bl.a. i præmis 29 og 30 anfører følgende:

- ”29. Det bemærkes dernæst, at direktivets artikel 3, stk. 1, litra c), ikke begrænser sig til kun at forbyde registrering af geografiske navne som varemærker i de tilfælde, hvor de betegner bestemte geografiske steder, der allerede har et omdømme eller er kendte for den pågældende kategori af varer, og som derfor frembyder en forbindelse med dette efter de relevante omsætningskredsens mening, nemlig i handelen og hos gennemsnitsforbrugeren af denne kategori af varer på det område, for hvilket der ansøges om registrering.
30. Det fremgår af selve ordlyden af artikel 3, stk. 1, litra c), der henviser til »angivelser, der ... kan tjene til at betegne ... (den) geografiske oprindelse«, at der også skal udelukkes enerettigheder for geografiske navne, der kan bruges af virksomhederne som angivelser af den pågældende kategori af varers geografiske oprindelse.”

At EU-domstolen og Retten i deres afgørelser vedrørende geografiske navnes beskrivende karakter sonderer mellem flere situationer fremgår bl.a. af T-11/15, SUEDTIROL, hvor Retten bl.a. anfører følgende:

- ”32. Det skal endvidere bemærkes, at registrering af geografiske navne som varemærker dels er udelukket i de tilfælde, hvor de betegner bestemte geografiske steder, der allerede har et omdømme eller er kendte for den pågældende kategori af varer eller tjenesteydelser, og som derfor frembyder en forbindelse med denne efter den relevante kundekreds’ mening, dels er udelukket for de geografiske navne, der kan bruges af virksomhederne som angivelser af den pågældende kategori af varers eller tjenesteydelsers geografiske oprindelse (jf. i denne retning dom af 15.10.2003, Nordmilch mod KHIM (OLDENBURGER), T-295/01, EU:T:2003:267, præmis 31 og den deri nævnte retspraksis, og af 15.1.2015, NEM mod KHIM (MONACO), T-197/13, EU:T:2015:16, præmis 48).”

Som det ses heraf oplister Retten to måder hvorpå, et geografisk navn kan være beskrivende for varer eller tjenesteydelser:

1. dels de tilfælde, hvor det geografiske navn betegner et geografisk sted, der allerede har et omdømme eller er kendt for den pågældende kategori af varer eller

tjenesteydelser, og som derfor frembyder en forbindelse med denne efter den relevante kundekreds' mening, og

2. dels er et geografiske navn, der kan bruges af virksomhederne som angivelse af den pågældende kategori af varers eller tjenesteydelsers geografiske oprindelse.

At EU-domstolen tillige opererer med disse to kategorier, fremgår endvidere af præmis 50 i EU-domstolens præjudicielle afgørelse af 4. maj 1999 i sagerne C-108/97 og C-109/97 vedrørende WINDSURFING CHIEMSEE, hvor følgende er anført vedrørende de krav, der kan stilles til brugen af et tegn, der består af en geografisk stedsbetegnelse, førend dette kan anses for indarbejdet:

”50. Der skal herved bl.a. tages hensyn til det pågældende geografiske navns særlige karakter. Såfremt et geografisk navn er meget kendt, kan det kun få særpræg i direktivets artikel 3, stk. 3's forstand, såfremt den virksomhed, der ansøger om registrering, vedvarende og intensivt har brugt varemærket. Hvad angår et navn, der allerede er kendt som angivelse af den geografiske oprindelse for en bestemt kategori af varer, er det så meget desto mere påkrævet, at den virksomhed, der ansøger om registrering af navnet for en vare i samme kategori, godtgør en brug af mærket, hvis varighed og intensitet skal være særligt velkendte.”

Således gør EU-domstolen det i denne præmis klart, at der er tale om en situation, hvor den geografiske betegnelse allerede skaber associationer til de pågældende varer eller tjenesteydelser, skal indarbejdelsen heraf være særlig stor, førend betegnelsen kan anses for indarbejdet som varemærke.

Er der derimod tale om, at den geografiske betegnelse blot er kendt som en sådan, dvs. uden at den allerede skaber associationer til de pågældende varer eller tjenesteydelser, skal den alene være anvendt vedvarende og intensivt, dvs. opfylde de ”almindelige” krav for indarbejdelse.

EU-domstolens sondring mellem geografiske betegnelser, der allerede skaber associationer til varer eller tjenesteydelser, og dem der ikke gør, i forbindelse med fastlæggelsen af de

kriterier, der skal anvendes ved bedømmelsen af kravene for opnåelse af særpræg gennem indarbejdelse, ville således være pointeløs, såfremt EU-domstolen desuagtet opstillede det krav, at en geografisk betegnelse allerede skal skabe associationer til de pågældende varer eller tjenesteydelser, førend betegnelsen kan anses for deskriptiv.

Det er følgelig efter styrelsens opfattelse forkert, når klager henviser til, at omsætningskredsen **skal associere den geografiske lokalitet**, som det ansøgte mærke THYREGOD betegner, **med de ansøgte tjenesteydelser** – i dette tilfælde tjenesteydelser i klasse 36 – førend bestemmelsen i varemærkelovens § 13, stk. 1, nr. 3 kan finde anvendelse.

Netop dette er også afspejlet i styrelsens Varemærkeguidelines, hvor der bl.a. er anført følgende:

”Styrelsens praksis vedrørende geografiske betegnelser er indrettet bl.a. efter den fortolkning af varemærkelovens § 13, stk. 2, nr. 1 [nu § 13, stk. 1, nr. 3], jf. varemærkedirektivets art. 3(1)(c) [nu art. 4(1)(c)], som er kommet til udtryk bl.a. ved Højesterets afgørelse af 4. oktober 2006 i sagen 579/2004 vedrørende mærket AALBORG og EF-domstolens præjudicielle afgørelse af 4. maj 1999 i sagerne C-108/97 og C-109/97 vedrørende WINDSURFING CHIEMSEE.

De ovennævnte afgørelser fra Højesteret og EF-domstolen vedrørte henholdsvis et dansk bynavn og navnet på en sø i Tyskland. Det må derfor lægges til grund, at de to domstoles udtalelser om registrerbarheden af geografiske betegnelser til en vis grad har været normeret af disse faktiske omstændigheder. Det fremgår dog af ovennævnte afgørelser vedrørende AALBORG og WINDSURFING CHIEMSEE, at geografiske betegnelser skal anses for deskriptive, såfremt det pågældende sted, som det geografiske stednavn betegner, i omsætningskredsens bevidsthed associeres med de pågældende varer eller tjenesteydelser, som varemærket søges registreret for. Derudover skal registrering nægtes, såfremt det med rimelighed kan forudses, at stednavnet i fremtiden vil kunne opfattes af den relevante omsætningskreds som varens eller tjenesteydelsens oprindelsessted.

Vurderingen af særpræg for mærker, der består af geografiske betegnelser, adskiller sig således ikke fra vurderingen af særpræg for andre typer af vare-

mærker. Således er det generelle udgangspunktet, at det er opfattelsen af mærket hos den almindeligt oplyste, rimeligt opmærksomme og velunderrettede gennemsnitsforbruger, der i hovedsagen sætter rammerne for, hvilke mærker der har særpræg, og hvilke der er uden særpræg. Hertil kommer, at der i vurderingen af særpræg, også skal tages hensyn til den opfattelse af mærket, den benævnte gennemsnitsforbruger med rimelighed må antages at have af mærket også i fremtiden.

Efter styrelsens opfattelse skal varemærkelovens § 13, stk. 2, nr. 1, derudover fortolkes i lyset af det mål af almen interesse som bestemmelsen forfølger, nemlig at beskrivende betegnelser frit skal kunne anvendes af alle erhvervsdrivende. Ligeledes skal der også tages hensyn til, at en varemærkeregistrering ikke må medføre en utilbørlig begrænsning i andre erhvervsdrivendes muligheder for at anvende et almindeligt tegn, jf. bl.a. EF-domstolens afgørelse af 6. maj 2003 i sagen C-104/01, Libertel-sagen.

De nævnte kriterier for vurdering af et varemærkes særpræg, finder styrelsen, medfører, at der ved vurderingen af registrerbarheden af en geografisk betegnelse skal tages hensyn til den måde, hvorpå geografiske betegnelser sædvanligvis anvendes ved markedsføringen af produkter, idet denne markeds-mæssige adfærd må antages at have en ikke ubetydelig indvirkning på den almindeligt oplyste, rimeligt opmærksomme og velunderrettede gennemsnitsforbrugers opfattelse af et givet mærke.

Geografiske betegnelser kan være mange ting. De kan bl.a. bestå i navne på kontinenter, navne på regioner, landenavne, delstaters navne, bynavne, vejnavne, navne på bjerge, kyststrækninger, søer, have, bakker, gader, torve etc. Derudover er der også de såkaldte geografiske indikationer, der er reguleret gennem fællesskabsretten i EU. Disse forskellige typer af geografiske betegnelser anvendes forskelligt i markedsføringen af varer eller tjenesteydelser inden for de forskellige brancher, ligesom der kan være forskel på, hvordan sådanne betegnelser opfattes af omsætningskredsen i Danmark alt afhængig af, om der er tale om danske eller udenlandske betegnelser.”

Som det fremgår heraf, er klagers citat fra styrelsens Varemærkeguidelines taget ud af kontekst, ligesom klager har mistolket styrelsens omtale af afgørelserne vedrørende AALBORG og WINDSURFING CHIEMSEE.

Det er således forkert når klager henviser til, at det i Varemærkeguidelines er udtrykt som et krav for, at geografiske betegnelser kan anses for deskriptive, at det pågældende stednavn skal associeres med de pågældende varer eller tjenesteydelser.

Tværtimod er der i den del af Varemærkeguidelines som klager har citeret henvist til, ”at geografiske betegnelser skal anses for deskriptive...”, når en sådan association foreligger. Hermed er ikke udtrykt et krav om, at det kun er når en sådan association foreligger, at bestemmelsen om deskriptive mærker kan finde anvendelse. Tværtimod er det blot en konstatering af, at styrelsens efter EU-domstolens fortolkning af varemærkedirektivet er forpligtet til at anse sådanne geografiske betegnelser for deskriptive, når der foreligger den omtalte association.

Udover at fastslå, hvornår geografiske betegnelser under alle omstændigheder skal anses for beskrivende, har EU-domstolen og Retten også anerkendt, at der består en nedre grænse for det kendskab, der skal være i omsætningskredsen til navnet på den pågældende geografiske lokalitet, førend det kan anses for beskrivende.

Således anføres det i præmis 34 i SUEDTIROL-afgørelsen, at bestemmelsen i ”artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009 i princippet ikke er til hinder for registrering af geografiske navne, som ikke er kendt i de relevante kundekredse, eller som i det mindste er ukendte som betegnelse for et geografisk sted, eller endog af navne, for hvilke det på grund af egenskaberne ved det angivne sted ikke er sandsynligt, at den relevante kundekreds vil kunne forestille sig, at den pågældende kategori af varer eller tjenesteydelser hidrører fra dette sted (jf. i denne retning dom af 15.10.2003, Nordmilch mod KHIM (OLDENBURGER), T-295/01, EU:T:2003:267, præmis 33 og den deri nævnte retspraksis, og af 15.1.2015, NEM mod KHIM (MONACO), T-197/13, EU:T:2015:16, præmis 49).”

Netop dette er også udtrykt af EU-domstolen i WINDSURFING CHIEMSEE-afgørelsen, hvori det i præmis 33 anføres, at forbuddet mod registrering af deskriptive tegn

”[...] i princippet ikke er til hinder for registrering af geografiske navne, som ikke er kendt i de relevante omsætningskredse, eller som i det mindste er ukendte som betegnelse for et geografisk sted, eller endog af navne, for hvilke det på grund af egenskaberne ved det angivne sted (f.eks. et bjerg eller en sø) ikke er sandsynligt, at de relevante omsætningskredse vil kunne forestille sig, at den pågældende kategori af varer hidrører fra dette sted.”

Samtidig anfører EU-domstolen indledningsvist i præmis 25 i WINDSURFING CHIEM-SEE-afgørelsen, at forbuddet mod registrering af deskriptive ord forfølger

”[...] et mål af almen interesse, som kræver, at de tegn eller beskrivende angivelser af kategorier af varer eller tjenesteydelser, for hvilke der ansøges om registrering, frit kan bruges af alle, herunder både som fællesmærker eller i sammensatte eller grafisk udformede mærker. Denne bestemmelse er derfor til hinder for, at sådanne tegn eller angivelser forbeholdes en enkelt virksomhed på grund af deres registrering som varemærke.”

Vurderingen af om et ordmærke, der består af en geografisk betegnelse, er beskrivende eller har særpræg, adskiller sig således ikke fra vurderingen af andre meningsgivende ordmærker. Således udtrykker ovennævnte afgørelser blot, at

- 1) omsætningskredsen (eller en væsentlig del heraf) skal ”forstå” mærket, dvs. i relation til geografiske stedbetegnelser skal opfatte tegnet som et sådant, førend det kan være omfattet af forbuddet mod registrering deskriptive geografiske betegnelser, og
- 2) det **med rimelighed skal kunne antages**, at det rent faktisk vil blive opfattet af den relevante kundekreds som en beskrivelse af den geografiske oprindelse.

Ovennævnte forhold er tillige udtrykt i styrelsens Varemærkeguidelines i relation til det for nærværende sag relevante emne, nemlig danske bynavne, hvor der bl.a. anføres følgende:

”For så vidt angår danske bynavne, så lægger styrelsen betydelig vægt på, at det i Danmark er sædvanligt, at erhvervsdrivende anvender danske bynavne til at angive, hvor virksomheden hører hjemme. Følgelig må det også forventes, at en given omsætningskreds i Danmark i langt de fleste tilfælde vil anse bynavnet for

at være en angivelse af varens oprindelsessted, ligesom en eneret til et dansk bynavn i langt de fleste tilfælde vil medføre en utilbørlig begrænsning i andre danske erhvervsdrivendes mulighed for - på sædvanlig vis - at angive, hvor deres virksomhed hører hjemme. Disse forhold, finder styrelsen, bør have en ikke ubetydelig indvirkning på, hvorledes danske bynavnes særpræg skal vurderes, idet der dog fortsat skal skeles til varernes eller tjenesteydelseernes art og beskaffenhed set i forhold til de geografiske, demografiske og ressourcemæssige forhold, der gælder for den pågældende by, ligesom der skal tages hensyn til, om bynavnet har andre betydninger end den geografiske, eller om der hersker eventuelle branchesædvaner i forhold til det pågældende bynavn.

Følgelig vil styrelsen i langt de fleste tilfælde finde, at et dansk bynavn i Danmark vil blive opfattet som en angivelse af de pågældende varers oprindelsessted, eller det sted hvorfra tjenesteydelsen udbydes. Er der imidlertid tale om, at egen-skaberne eller sammensætningen af de pågældende varer eller tjenesteydelser har en så fjern relation til den by, som mærket betegner, at det ikke kan forventes, at omsætningskredsen vil opfatte mærket som en oprindelsesangivelse, vil mærket have særpræg. Dette kunne f.eks. være tilfældet, hvis mærket RINGSTED søges registreret for tjenesteydelsen "bygning af olietankskibe".

Det skal i den forbindelse bemærkes, at EU-domstolen ikke har udelukket anvendelsen af bestemmelsen om deskriptive geografiske stedbetegnelser i de tilfælde, hvor varen faktisk produceres på et andet sted end det, som betegnelsen angiver, jf. WINDSURFING CHIEM-SEE-afgørelsen, præmis 36.

I denne forbindelse har EU-domstolen i sagen C-51/10 P, Agencja Wydawnicza Technopol, yderligere henvist til følgende:

”38. For således at sikre den fuldstændige gennemførelse af formålet om fri afbenyttelse har Domstolen fastslået, at Harmoniseringskontoret kan afslå registrering med hjemmel i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94, uden at det kræves, at det omhandlede tegn på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen om registrering faktisk anvendes med et beskrivende formål. Det er tilstrækkeligt, at tegnet kan anvendes til sådanne formål (dommen i sagen KHIM mod Wrigley,

præmis 32, og dommen i sagen Campina Melkunie, præmis 38, samt kendelse af 5.2.2010, sag C-80/09 P, Mergel m.fl. mod KHIM, præmis 37).

39. På samme måde har Domstolen fremhævet, at anvendelsen af denne registreringshindring ikke afhænger af, at der er et konkret, aktuelt eller tungtvejende behov for at holde et tegn til rådighed, og at det således er irrelevant at kende antallet af konkurrenter, der har eller vil få en interesse i at bruge det omhandlede tegn (dom af 4.5.1999, forenede sager C-108/97 og C-109/97, Windsurfing Chiemsee, Sml. I, s. 2779, præmis 35, og 12.2.2004, sag C-363/99, Koninklijke KPN Nederland, Sml. I, s. 1619, præmis 58). Det er desuden uden betydning, at der eksisterer andre tegn, som er mere almindeligt benyttet end det omhandlede til at betegne de samme egenskaber ved de varer eller tjenesteydelser, som er nævnt i registreringsansøgningen (dommen i sagen Koninklijke KPN Nederland, præmis 57).”

Heraf fremgår, at det ikke er et krav for at anse et tegn for at være beskrivende i den forstand, der er udtrykt i varemærkelovens § 13, stk. 1, nr. 3, at tegnet allerede anvendes som en beskrivende betegnelse, idet det er tilstrækkeligt at den kan anvendes med dette formål. Derudover er det heller ikke et krav, at der består et konkret, aktuelt eller tungtvejende behov for at holde tegnet til rådighed for andre, hvorfor det tillige er irrelevant om der konkurrenter, der har eller kan få behov for at anvende betegnelsen.

Som det fremgår af henvisningen til WINDSURFING CHIEMSEE-afgørelsen i den citerede præmis 39, er der her ikke tale om principper, der er fremmedartet ift. de situationer, hvor et ansøgt tegn udgør en geografisk betegnelse. Sådanne betegnelser er nemlig ift. registreringsforbuddet i VML § 13, stk. 1, nr. 3, underlagt de samme principper som andre typer af tegn, der har et meningsgivende indhold, dette uanset om disse vedrører en angivelse af varens art, en beskaffenhed herved eller andre egenskaber ved varen.

Det er således også af denne grund, at styrelsen ikke kan tilslutte sig klagers synspunkt om, at der gælder andre kriterier for vurderingen af geografiske betegnelsers beskrivende karakter, end der gælder for andre typer af betegnelser.

Den konkrete vurdering af mærket THYREGOD INVEST

Styrelsen skal indledningsvist bemærke, at styrelsen fastholder afgørelsen af 9. september 2019 og den under behandlingen fremførte argumentation og vurdering.

Fsva. angår klagers anbringende om, at betegnelsen THYREGOD pga. diverse omtale i dagspressen af klagers stifter og ejer, Poul Thyregod, snarere vil blive opfattet som en henvisning til efternavnet Thyregod, end en henvisning til byen Thyregod, skal styrelsen bemærke, at det er styrelsens opfattelse, at Thyregod i højere grad vil blive genkendt og opfattet som navnet på en by af den relevante omsætningskreds, end som et efternavn.

Således må det anses for almindeligt kendt, at formanden for Dansk Folkeparti, Kristian Thulesen Dahl, bor i byen Thyregod, og at dette gennem årene har været hyppigt omtalt i den danske presse.

Som det ses af nedenfor viste skærmdump, var der alene i 2017 omtale af Kristian Thulesen Dahls tilhørsforhold til byen Thyregod af en række dagblade og aviser, herunder af Jyllands-Posten, Kristeligt Dagblad, BT, Berlingske og Lokalavisen Syddjurs.

thyregod kristian thulesen dahl

Alle Billeder Maps Videoer Shopping Mere Indstillinger Værktøjer

Alle sprog 1. jan. 2017 – 1. jan. 2018 Alle resultater Ryd

Analyse: Der er ikke langt fra Thyregod til Herning – og så ...

<https://fyllands-posten.dk> › premium › indland › marchen › ECE9818142

25. aug. 2017 - Den ene er global, den anden national. Venstre forsøger nu at styrke forholdet mellem finansminister Kristian Jensen (V) og DF's leder, Kristian Thulesen Dahl.

Thulesen Dahl: Borgmesterposter kan blive for dyrt købt ...

<https://www.kristeligt-dagblad.dk> › danmark › thulesen-dahl-borgmesterpo...

21. nov. 2017 - Det er meldingen fra Dansk Folkepartis formand, Kristian Thulesen Dahl, der tirsdag middag har sat sit kryds på stemmesedlen på Thyregod Skole. - Det er en ...

En stemme på DF er en stemme for lokalsamfundet - Føljeton

<https://foljeton.dk> › en-stemme-paa-df-er-en-stemme-for-lokalsamfundet

3. aug. 2017 - Den huser foruden Center Thyregod også Dansk Folkepartis Kristian Thulesen Dahl, og hans parti hastede næsten 50 procent af stemmerne ved sidste valg.

Politik: En af Folketingets mest markante og magtfulde figurer ...

<https://syddjurs.lokalavisen.dk> › nyheder › Politik-En-af-Folketingets-mest...

12. jan. 2017 - Dansk Folkepartis formand Kristian Thulesen Dahl til offentlig møde på ... 2011; Gift med jordemoder Berit Holmgaard Olesen; Tre børn; Bosiddende i Thyregod.

DF-vælgere i Tulle-land: Stop nu den børnehave | BT Politik ...

<https://www.bt.dk> › df-vaelgere-i-tulle-land-stop-nu-den-boernehave

15. dec. 2017 - BT har været på gaden i Thyregod, Kristian Thulesen Dahls hjemby, for at spørge vælgerne, hvad de synes om forhandlingsforløbet omkring finansloven og en ...

DF-kongens u-vending: Der var engang, hvor Thulesen-Dahl ...

<https://www.bt.dk> › politik › df-kongens-u-vending-der-var-engang-hvor-...

10. dec. 2017 - Kristian Thulesen Dahl er i dramatisk amlægning med regeringen: De vil have lavere skat, og han vil have strammere udlændingepolitik. Men sådan har ...

Dansk Folkeparti ramt af vælgerflugt: Messerschmidt-krisen ...

<https://www.berlingske.dk> › politik › dansk-folkeparti-ramt-af-vaelgerflugt...

15. feb. 2017 - Halvandet år efter folketingsvalget er Dansk Folkeparti ramt af vælgerflugt, viser ny måling. I Thyregod, DF-formand Kristian Thulesen Dahls hjemby, er Steffan ...

Forskellene på danskernes skat vokser: Thulesen Dahl vil ...

<https://www.berlingske.dk> › politik › forskellene-paa-danskernes-skat-voks...

17. nov. 2017 - Kristian Thulesen Dahl foreslår at vende systemet på hovedet og helt fjerne ... DF-formand Kristian Thulesen Dahl har afgivet sin stemme på Thyregod Skole.

Styrelsen finder det på baggrund heraf, og under hensyn til det under sagens behandling ved styrelsen fremførte, ubetænkeligt at lægge til grund, at en væsentlig del af omsætningskredsen vil opfatte Thyregod som et bynavn.

Endvidere skal styrelsen bemærke, at det forhold, at Thyregod tillige er et efternavn ikke i sig selv kan føre til, at Thyregod skal anses for at have særpræg.

Styrelsen skal i den forbindelse henvise til, at stedbete­gelserne Mors og Morsø blev anset for i udgangspunktet af være deskriptive i Sø- og Handelsrettens dom af 3. december 2002 i sagen V 57/02 (U.2003.690S). Styrelsen kan hertil oplyse, at der i 2019 er 73 bærere af efternavet Morsø og 68 bærere af efternavnet Mors.

I øvrigt bemærkes, at Sø- og Handelsretten i ovennævnte dom, der vedrørte en sag om påstået krænkelse af et forretningskendetegn inden for den finansielle sektor, bl.a. anførte følgende:

”Det er almindeligt i branchen at man i sit forretningskendetegn anvender en lokal geografisk betegnelse, og det er ikke tilstrækkeligt godtgjort at sagsøgte har navngivet sin filial som sket med et illoyalt formål.”

Nærværende sag vedrører tillige finansielle ydelser i klasse 36, hvorfor disse konstatering af Sø- og Handelsretten efter styrelsens opfattelse bør tillægges en vis vægt i nærværende sag.

Således bør der i nærværende sag lægges afgørende vægt på Sø- og Handelsrettens konstatering af, at

- geografiske stedbete­gelser ofte anvendes i forretningskendetegn inden for den finansielle sektor, og at
- disse i øvrigt indenfor denne branche i udgangspunktet skal anses for deskriptive, herunder også selvom der er tale om ganske små lokaliteter, samt at
- det i udgangspunktet er uden betydning, at stedbete­gelserne tillige er et beskyttet efternavn.

Med disse yderligere bemærkninger fastholder styrelsen således afgørelsen af 9. september 2019 og den under behandlingen fremførte argumentation og vurdering.

Styrelsen skal således henstille til Ankenævnet, at den trufne afgørelse stadfæstes...”

I brev af 28. december 2019 kommenterede Patrade A/S på vegne af klager, Thyregod Invest ApS, styrelsens udtalelse med følgende:

”... **Ad) Principielle betragtninger**

I forhold til Styrelsens principielle betragtninger bemærkes det, at ansøger fortsat er uenig i Styrelsens fortolkning og anvendelse af gældende retspraksis i nærværende sag.

Styrelsen udleder af den præjudicielle afgørelse WINDSURFING CHIEMSEE (C-109/97), at det klart fremstår, at der ikke kan opstilles et krav om, at omsætningskredsen subjektivt skal associere den geografiske betegnelse med de konkrete varer og tjenesteydelser jf. afgørelsens præmisser 29 og 30 samt præmis 32 i SUEDTIROL (T-11/15).

Styrelsen udleder i denne henseende at, Retten oplister to måder hvorpå, et geografisk navn kan være beskrivende for varer eller tjenesteydelser, nemlig;

1. dels de tilfælde, hvor det geografiske navn betegner et geografisk sted, der allerede har et omdømme eller er kendt for den pågældende kategori af varer eller tjenesteydelser, og som derfor frembyder en forbindelse med denne efter den relevante kundekreds' mening, og

2. dels er et geografiske navn, der kan bruges af virksomhederne som angivelse af den pågældende kategori af varers eller tjenesteydelsers geografiske oprindelse.

Ansøger bemærker i denne henseende, at det af præmis 33 i WINDSURFING CHIEMSEE (C-109/97), fremgår at:

"...direktivets artikel 3, stk. 1 litra c), i princippet ikke er til hindrer for at registrering af geografiske navne, som ikke er kendt i de relevante omsætningskredse eller som i det mindste er ukendte som betegnelse for et geografisk sted, eller endog af navne, for hvilke det på grund af egenskaberne ved det angivne sted (f.eks. et bjerg eller en sø) ikke er sandsynligt, at de relevante omsætningskredse vil kunne forestille sig, at den pågældende kategori af varer hidrører fra dette sted. "

Efter ansøgers opfattelse må den præjudicielle afgørelse WINDSURFING CHIEMSEE (C-109/97) forstås således, at en geografisk betegnelse kan være beskrivende hvis 1) der er tale om en geografisk oprindelse, der er kendt for den pågældende kategori af varer eller tjenesteydelser, og som derfor frembyder en forbindelse med denne for den relevante omsætningskreds og 2) der er tale om en geografisk oprindelse, er sandsynligt at den relevante omsætningskreds vil forbinde med den pågældende kategori.

Sidstnævnte betingelse, tolker ansøger fortsat som om, at omsætningskredsen subjektivt skal eller med rimelighed skal kunne antages at associere navnet med de konkrete varer og/eller tjenesteydelser.

I nærværende sag er det fortsat ansøgers opfattelse, at dette ikke er tilfældet da Thyregod hverken er kendt for ansøgte tjenesteydelser eller med rimelighed kan antages at associeres hermed af den relevante omsætningskreds.

Ansøger har ikke yderligere kommentarer til Styrelsens bemærkninger vedr. præmis 50 i WINDSURFING CHIEMSEE (C-109/97), da det ikke kan antages, at der allerede skabes en association i omsætningskredsen til de ansøgte tjenesteydelser, hvorfor det skærpede krav til indarbejdelse skulle være relevant.

Ansøger bemærker i relation til Styrelsens guidelines. I Styrelsens guideline, der fremlægges af Styrelsen på side 5 i dennes høringssvar, anføres, at denne i de fleste tilfælde vil finde, at et dansk bynavn vil blive opfattet som en angivelse af det sted hvor tjenesteydelsen udbydes fra. Hertil bemærker Styrelsen dog:

”Er der imidlertid tale om, at egenskaberne eller sammensætningen af de pågældende varer eller tjenesteydelser har en så fjern relation til den by, som mærket betegner, at det ikke kan forventes, at omsætningskredsen vil opfatte mærket som en oprindelsesangivelse, vil mærket have særpræg. Dette kunne f.eks. være tilfældet, hvis mærket RINGSTED søges registreret for tjenesteydelsen ”bygning af olietankskibe”. ”

Ovenstående citat fra Styrelsens guidelines, er netop ansøgers centrale holdepunkt, nemlig, at der i det ansøgte mærke er så fjern en relation mellem bynavnet Thyregod og de tjenesteydelser, der udbydes, at det ikke med rimelighed kan forventes, at den konkrete relevante forbrugerkreds vil opfatte mærket som en oprindelsesangivelse, men at denne i det konkrete nærværende tilfælde snarere vil opfatte Thyregod, som et efternavn på en erhvervsmand, der i sin branche er såvel omtalt som velrenommeret.

Ad) Den konkrete vurdering af mærket THYREGOD INVEST

Ansøger fastholder fortsat, at denne ikke er enig Styrelsens afgørelse, og fastholder ligeledes de under behandlingen fremsatte argumenter herfor.

Ansøger bemærker indledningsvist, at styrelsen ikke yderligere argumenterer imod, at THYREGOD INVEST særligt ikke kan anses for beskrivende for termene ”værdiansættelse af ejendomme”, ”vurdering af ejendomme” eller ”finansiel leasing af ejendomme”. Hertil henledes opmærksomheden særligt til, at ansøger fortsat finder det tvivlsomt, at INVEST kan associeres til disse termer i sådan en grad, at mærket i sin helhed kan anses for værende beskrivende for disse.

I forhold til de af Styrelsen fremsatte argumenter, om betegnelsen THYREGOD for så vidt angår den relevante omsætningskreds opfattelse af denne som et bynavn har ansøger en række bemærkninger.

Ansøger fastholder, at det er betænkeligt at fastslå, at den konkrete relevante omsætningskreds, vil opfatte THYREGOD, som et bynavn snarere end et efternavn. I denne henseende, er det ikke ansøgers opfattelse, at det ved et skærmdump fra en Google-søgning kan hverken anses som godtgjort eller bevist, at *”det må anses for almindeligt kendt at formanden for Dansk Folkeparti, Kristian Thulesen Dahl, bor i byen Thyrefod, og at dette gennem årene har været hyppigt omtalt i den danske presse.”*.

For det første bemærker ansøger, at samtlige frembragte artikler er fra 2017. Dette statuerer på ingen måder, at *”det igennem årene har været hyppigt omtalt”* at Kristian Thulesen Dahl er, eller har været, bosiddende i Thyregod. Hertil er det bemærkelsesværdigt, at der kun skulle fremkomme resultater fra 2017, og hverken tidligere eller senere resultater, ved en Google-søgning i 2019, hvis omtalen ligefrem er hyppig i pressen.

For det andet bemærker ansøger i denne henseende, at resultaterne er fremkommet ved en Google-søgning på *”thyregod kristian thulesen dahl”*, hvilket i sagens natur, udelukkende vil fremvise resultater, der vedrører Kristian Thulesen Dahl, og derved ikke giver noget brugbart billede af, hvorvidt det hverken er almindeligt kendt, at denne bor, eller har boet, i Thyregod, eller i øvrigt at den konkrete relevante omsætningskreds overhovedet er bevidst herom.

For det tredje bemærker ansøger, at Kristian Thulesen Dahl er en politisk person, der næppe kan anses for værende relevant i forbindelse med tjenesteydelser i de ansøgte klasser, hvorfor hverken hans person eller hans oprindelse fra byen Thyregod, kan anses for relevant i denne sammenhæng.

Det er med udgangspunkt i ovenstående tre betragtninger derfor ansøgers opfattelse, at hverken det fremlagte skærmdump eller omtalen af Kristian Thulesen Dahl i nærværende sammenhæng bør tillægges betydning for udfaldet af vurderingen af, om THYREGOD er beskrivende for de ansøgte tjenesteydelser.

Ansøger er derimod forsæt af den opfattelse, at det bør tillægges betydning, at Poul Thyregod i både omtalt og anerkendt i de brancher, der vedrører de ansøgte tjenesteydelser, som der tillige er fremlagt dokumentation for af ansøger.

Styrelsen bemærker endvidere i sit høringssvar, at det forhold, at Thyregod er et efternavn, ikke i sig selv medfører, at Thyregod per automatik kan anses for at have særpræg. Denne betragtning er ansøger i udgangspunktet enig i, da der uden videre findes en lang række efternavne, der i sin natur og oprindelse, vil være beskrivende.

Styrelsen henviser i denne henseende til U.2003.690S vedrørende de geografiske betegnelser Mors og Morsø.

Indledningsvist bemærkes det, at der er en række faktuelle omstændigheder i U.2003.690S, der adskiller sig væsentligt fra nærværende sag, ligesom at det bemærkes, at Sø- og Handelsretten i sin afgørelse ligeledes har foretaget en konkret vurdering, hvorfor det findes betænkeligt, at drage den umiddelbare konklusion, at sagen, der i øvrigt vedrører en varemærkekrænkelse, frit kan anvendes som målestok for nærværende sag.

Når Sø- og Handelsretten konkret når frem til, at *"Det er almindeligt kendt i branchen at man i sit forretningskendetegn anvender en lokal geografisk betegnelse"*, er det ansøgers opfattelse, at det her er relevant, at fastslå, at der i U.2003.690S, er tale om bankbranchen og ikke investeringsbranchen.

Herudover omhandler sagen konkret, at Morsø Sparekasse ønskede at forbyde konkurrenten Frøslev-Møllerup Sparekasses brug af betegnelserne ”Nykøbing M. Sparekasse” og ”Nykøbing Mors Sparekasse”. Hertil kan tilføjes, at Sø- og Handelsretten i sin forvekslingsvurdering ligeledes lagde vægt på, at betegnelsen ”Sparekasse”, ud over at være deskriptiv for bankvirksomhed herudover også var en obligatorisk og lovpligtig del af begge virksomheders navne.

Ansøger bemærker således, at det ud fra dommen ikke kan antages, at det i hele den finansielle er almindeligt kendt, at man i sit forretningskendetegn anvender en lokal geografisk betegnelse. Dette var, og er muligvis, en faktisk omstændighed i bankbranchen, men der synes ikke at være holdepunkter der sigter imod, at dette også gør sig gældende i investeringsbranchen, ligesom dette ikke synes at kunne udledes af U.2003.690S.

Ansøger anser det således som udokumenteret og er desuden uenig i at det kan udledes af U.2003.690S, at geografiske stedbetegnelser ofte anvendes i forretningskendetegn i investeringsbranchen, og at disse derfor skal anses som deskriptive, også selvom der er tale om ganske små lokaliteter.

I denne henseende bemærker ansøger tillige, at Morsø (kommune) og herunder Nykøbing Mors, begge er geografiske områder, der allerede på grund af deres størrelser må anses for at være væsentligt mere almindeligt kendte end Thyregod. Morsø Kommune udgøres af øen Mors, der er den største ø i Limfjorden med cirka 21.000 indbyggere, mens hovedbyen på øen, Nykøbing Mors, har cirka 9.000 indbyggere jf. Morsø Kommunes hjemmeside (<https://www.mors.dk/om-kommunen/om-morsoe-kommune>).

Med udgangspunkt i ovenstående kommentarer til Patent- og Varemærkestyrelsens høringsvar, samt den fremlagte argumentation i øvrigt, skal ansøger hermed anmode Ankenævnet om at den trufne afgørelse omgøres jf. ansøgers anke...”

Ankenævnet for Patenter og Varemærker

Henrik Rothe
Formand